ମୁଖତିଆର ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ଇତ୍ୟାଦି

ବନାମ

ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ଇତ୍ୟାଦି

ଜାନୁଆରୀ 4, 1995

[ଡକ୍ଟର ଏ. ଏସ୍. ଆନନ୍ଦ ଏବଂ ଏମ୍. କେ. ମୁଖାର୍ଜୀ, ନ୍ୟାୟାଧୀଶଦ୍ୱୟ]

ଦଣ୍ଡପ୍ରକ୍ରିୟା କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା 1973-ଧାରା 354 (1) (b)-କେତେକ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିବା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ -ପୋଷଣୀୟ କି ନାହିଁ-ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଗଲା ଯେ, ବିଚାରର ଅର୍ଥ କେବଳ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନୁହେଁ, ବରଂ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଆଧାର ଗଠନ କରୁଥିବା କାରଣଗୁଡ଼ିକୁ ତାହା ମଧ୍ୟ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଆଧାରରେ ଜାଣିବାକୁ ସକ୍ଷମ କରିବା ଉଚିତ-ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଗଲା ଯେ କେବଳ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଧାରଣ କରିଥିବା ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ, ବଜାୟ ରହିପାରିବ ନାହିଁ-ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ ସମାଧାନ ପାଇଁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଥିବା ମାମଲା-ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା ଧାରା 148, 302/149,120B, 397,460-ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମ 1950, S. 25-ଆତଙ୍କବାଦୀ ପ୍ରଭାବିତ ଅଞ୍ଚଳ(ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟ) ଅଧିନିୟମ 1984, ଧାରା 14

ଆତଙ୍କବାଦୀ ପ୍ରଭାବିତ ଅଞ୍ଚଳ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟ) ଅଧିନିୟମ 1984-ଧାରା 14-ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ କ୍ଷମତାହୀନ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଲା, ଏବଂ ବାତିଲ କରାଗଲା - ମାମଲା ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯିବ କି ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅପରାଧ ଭାବେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବ -ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା ଯେ, ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ହେବ, ପ୍ରମାଣ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବା ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅପରାଧ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ପକ୍ଷକୁ ଆବେଦନ କରିବାର ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବ-ଏକ ଦଶନ୍ଧିରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଘଟଣା ଘଟିଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ ସମାଧାନ ପାଇଁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଥିବା ମାମଲା-ଅପରାଧିକ ବିଚାର-ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତା ଧାରା 148, 302/149, 120B, 397, 460 - ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମ 1950, ଧାରା 25

1950 ମସିହାର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25 ଏବଂ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା **148, 302/149, 120B, 397, 460** ଅନୁଯାୟୀ **11** ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଥିଲା । ଫିରୋଜପୁରର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଯାହା ଏହି ମାମଲାର ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଥିଲା, କିଛି ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିବାବେଳେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିଥିଲେ । ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ଦୋଷମୁକ୍ତିକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଆତଙ୍କବାଦୀ ପ୍ରଭାବିତ ଅଞ୍ଚଳ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟ) ଅଧିନିୟମ **1984** ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ମାମଲାକୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଗଲା ଯେ **:1.**ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଭାବହୀନ ଅଟେ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଧାରା **354 (1) (b)** ଫୌଜଦାରୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଆବଶ୍ୟକତା ବିଷୟରେ ଆଶାପୂର୍ବକ ଅବୈଧ ଥିବା ପରି ମନେହୁଏ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ହତ୍ୟା ମାମଲାର ପରିଚାଳନା କରୁଥିଲା । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ଗୁପ୍ତ ରାୟ ଏହାର ନିଷ୍ପତ୍ତିର କାରଣ ପ୍ରକାଶ କରେ ନାହିଁ। ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ନିରପେକ୍ଷ ବିଚାରର ସରଳ ଆବଶ୍ୟକତା ଉପରେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଭିନ୍ନ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ଓକିଲମଣ୍ଡଳୀରେ ସମ୍ବୋଧିତ ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ, ଯେପରି ସଂକ୍ଷେପରେ, ଧ୍ୟାନ କରିବେ, ବିଚାର କରିବେ ଏବଂ ଆଲୋଚନା କରିବେ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଉଥିଲା । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏପରି କରିନାହାଁନ୍ତି । ଏକ 'ନିଷ୍ପତ୍ତି' କେବଳ 'ନିର୍ଣ୍ଣୟ' ବୁଝାଏ ନାହିଁ - ଏହା 'ନିର୍ଣ୍ଣୟ'ରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଆଧାର ଗଠନ କରୁଥିବା କାରଣଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରେ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟରେ କେବଳ 'ନିର୍ଣ୍ଣୟ' ଥାଏ ଏବଂ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ କିଛି ନୁହେଁ । **[45- B-C]**

2. ପ୍ରମାଣ ବିଶ୍ଳେଷଣ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତର ଦୋଷ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ବିଶେଷକରି ଏହି ଘଟଣାଟି ଦଶ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଘଟିଥିବା ଏବଂ ପ୍ରାୟ ନଅ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ବିଚାର କରିଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇପାରିଥାନ୍ତା, , କିନ୍ତୁ ଏହା ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷକୁ ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ପକାଇପାରେ କାରଣ ଏହା ସମ୍ପୃକ୍ତ ପକ୍ଷକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ କରିବାର ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବ ।ତେଣୁ ଏହି ମାମଲାକୁ ଗୁଣବତ୍ତା ଆଧାରରେ ନୂଆ କରି ସମାଧାନ କରିବା ପାଇଁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଛି ।**[45- E- F]**

3. ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜାମିନରେ ରହିବେ ଏବଂ ମାମଲାର ଶୁଣାଣି ସମୟରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବେ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମଧ୍ଯରୁ କାହାରି ଅନୁପସ୍ଥିତିର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ତାଙ୍କର ଜାମିନ ବାତିଲ ହେବ ଏବଂ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣାଣି ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ହେପାଜତରେ ରଖାଯିବ ।[46- B]

ଅପରାଧିକ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକରିତା :ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 434/1985 ଇତ୍ୟାଦି ।

ଦୌରା ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 239/1984 ଏବଂ ବିଚାର ସଂଖ୍ୟା 70/1985ରେ ଫିରୋଜପୁର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟର 19.4.85 ତାରିଖର ବିଚାର ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆର୍. ଏସ୍. ସୋଧି ଏବଂ ଆର୍. ସି. କୋହଲି ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରୀମତୀ ଅମିତା ଗୁପ୍ତା ଏବଂ ଆର୍. ଏସ୍. ସୁରୀ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଡକ୍ଟର ଆନନ୍ଦ ଆତଙ୍କବାଦୀ ପ୍ରଭାବିତ ଅଞ୍ଚଳ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟ) ଅଧିନିୟମ, 1984ର ଧାରା 14 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଦୁଇଟି ଆବେଦନ 19.4.1985 ତାରିଖର ଫିରୋଜପୁରର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ସାଧାରଣ ରାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି । ଯେତେବେଳେ ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 434/1985 ମୁକ୍ତିଆର ସିଂ ଏବଂ ଜସବୀର ସିଂହ ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତତା ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଦାୟର କରିଥିବାବେଳେ, ଅଭିଯୋଗକାରୀ ସୋହନ ଲାଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 489/1985 ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଦୋଷମୁକ୍ତ ସହ-ଅଭିଯୁକ୍ତ ମୁକ୍ତିଆର ସିଂଙ୍କ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି ବିରୋଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଫିରୋଜପୁରର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଧାରା 148,302/149,120-B, 397,460 ଆଇପିସି ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25 ଅନୁଯାୟୀ 11 ଜଣ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଅପରାଧ ପାଇଁ ବିଚାର ପାଇଁ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ କରତାର ସିଂଙ୍କ ପୁଅ ମୁକ୍ତିଆର ସିଂହଙ୍କୁ ଧାରା 148,302/149,120-B, 397,460 ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଏବଂ ଜସବୀର ସିଂଙ୍କୁ ଧାରା 302/34,337/34 ଏବଂ 460 ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ । ହଜାରା ସିଂଙ୍କୁ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25

ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ଜଗରୂପ ସିଂଙ୍କୁ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା ଧାରା 411 ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ସମସ୍ତ ଅଭିଯୋଗରୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲା ଅନୁଯାୟୀ, 10.6.1984 ରେ ଯେତେବେଳେ ମୃତ ଯଜପାଲ ସିଂଙ୍କ ପିତା ସୋହନ ଲାଲ ତାଙ୍କ ପରିବାରର ଅନ୍ୟ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ସହିତ ଟେଲିଭିଜନ ଦେଖୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ୫ କିମ୍ବା ୨ଟି ଗୁଳି ଫୁଟିବାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ସେ ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ବାହାରି ଆସି ତାଙ୍କ ପୁଅ ଯଜପାଲ ସିଂଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୁଇଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଠିଆ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣଙ୍କ ହାତରେ ଗଣ୍ଡାସା ଥିବାବେଳେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ହାତରେ ହାତବନ୍ଧୁକ ଥିଲା । ଯଜପାଲ ସିଂଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଗଣ୍ଡାସା ଧରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ଯଜପାଲ ସିଂଙ୍କୁ କିଛି ଆଘାତ ଦେଇଥିବା ବେଳେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯଜପାଲ ସିଂ ବସିଥିବା ପ୍ରାଙ୍ଗଣର ଖଟିଆ ପାଖରେ ଶୋଇଥିବା ସୋହନ ଲାଲ, PW5ଙ୍କ 12 ଆୟତନ ବିଶିଷ୍ଟ ଡିବି. ବି. ଏଲ୍. DBBL ବନ୍ଧୁକ ଛଡ଼ାଇ ନେଇଥିଲେ। ସୋହନ ଲାଲ, PW5 ଅନ୍ଧାରରେ କିଛି ଦୂରରେ ପ୍ରାୟ ୫ କିମ୍ବା 10 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଠିଆ ହୋଇଥିବା ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲେ । ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ଆକ୍ରମଣକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ୫/10 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୌଡ଼ି ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ । ଯଜପାଲ ସିଂଙ୍କୁ ଗୁରୁତର ଆହତ ଅବସ୍ଥାରେ ପାଇ ସୋହନ ଲାଲ, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 5 ତାଙ୍କୁ ଫିରୋଜପୁରର ମିଶନ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ । ଜରୁରୀକାଳୀନ ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀ ଡକ୍ଟର ଏ.ଏସ୍. ମାନ, ଜସପାଲ ସିଂଙ୍କୁ ଆହତ ଅବସ୍ଥାରେ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ପହଞ୍ଚାଇବା ସମ୍ପର୍କରେ ପୋଲିସକୁ ସୂଚନା ପଠାଇଲେ । ଟେଲିଫୋନ୍ ଯୋଗେ ସୂଚନା ପାଇବା ପରେ, ମଲ୍ଲାନୱାଲା ପୋଲିସ ଥାନାର ଏସ୍. ଏଚ୍. ଓ. ରତନ ସିଂ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ, ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ଯଜପାଲ ସିଂ ତାଙ୍କ ଆଘାତରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ମେଡ଼ିକାଲରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ରତନ ସିଂ, PW9 ଦ୍ୱାରା PW5, ସୋହନ ଲାଲଙ୍କ ବୟାନ ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ବୟାନ, Ex. P-9, FIR Ex. P-9/B ର ଆଧାର ଗଠନ କରେ । Ex. P-2 ତଦନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପରିଚାଳନା କରିବା ଏବଂ ତଦନ୍ତ ରିପୋର୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପରେ, Ex. P-2, ମୃତ ଶରୀର ଜଜ୍ପାଲ୍ ସିଂଙ୍କୁ ଏସ୍. ଏଚ୍. ଓ ରତନ ସିଂ, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 9 ଦ୍ୱାରା ଶବ-ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ଅଧିକ ତଦନ୍ତ ହାତକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଘଟଣାସ୍ଥଳ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାର ଆକାରିକ ସ୍ଥାନ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । ଘଟଣା ସ୍ଥଳର ଯାଞ୍ଚ ସମୟରେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 5ଙ୍କ ଘରର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ପଡ଼ିଥିବା କିଛି ଖାଲି ସ୍ଥାନରେ ରକ୍ତ ଦାଗ ହୋଇଥିବା ମାଟି ପାଖରେ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଥିଲା । ଖାଲି ଜିନିଷ ଏବଂ ରକ୍ତ ଦାଗ ହୋଇଥିବା ମାଟିର ମୋହରବନ୍ଦ ପ୍ୟାକେଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ

କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ପୋଲିସ ମାଲଖାନାରେ ଜମା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମାଲ୍କାହାନା ପୋଲିସରେ ଜମା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପରେ ଯଥାକ୍ରମେ ନ୍ୟାୟିକ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରୟୋଗଶାଳା ଏବଂ ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷକଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା ।

ଡାକ୍ତର ଯଶପାଲ ସିଂ, ଜରୁରୀକାଳୀନ ଚିକିତ୍ସା ଅଧିକାରୀ, ପୌର ମେଡ଼ିକାଲ, ଫିରୋଜପୁର ଜୁନ୍ 11, 1984 ରେ 10.00 ସକାଳ ସମୟରେ ଯଜପାଲ ସିଂଙ୍କ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ କରିଥିଲେ । ସେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଘାତ ପାଇଥିଲେ ।

(i) ସମ୍ମୁଖ ଭାଗର ମଧ୍ୟଭାଗରେ କ୍ଷତ ହୋଇଥିବା କ୍ଷତ 20 ସେ. ମି. x 3 ସେ. ମି. x 3 ସେ. ମି. ରକ୍ତ ଜମାଟ ବାନ୍ଧିଥିବା କେଶରେଖା ନିକଟରେ ତେରଛା ରେଖା ହୋଇଥାଏ । ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ କରିବା ପରେ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ହାଡ଼ଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥିଲା । ଅତିରିକ୍ତ ଡୁରାଲ୍ ଏବଂ ସବ୍ଡୁରାଲ୍ ହେମୋଟୋମା ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲା ଏବଂ ମସ୍ତିଷ୍କ ପଦାର୍ଥ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୋଇଥିଲା ।

(ii) ଆଘାତ ସଂଖ୍ୟା 1 ଠାରୁ ମାତ୍ର 2 ସେ. ମି. ତଳେ 14 ସେ. ମି. x 2 ସେ. ମି. କ୍ଷତ, ରକ୍ତ ଜମାଟ ବାନ୍ଧିଥିବା ଏବଂ ତଳେ ଥିବା ହାଡ଼ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ କଟା ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଅତିରିକ୍ତ ଡ୍ୟୁରାଲ ଏବଂ ସବଡ୍ୟୁରାଲ ହେମୋଟୋମା ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲା । ମସ୍ତିଷ୍କ ପଦାର୍ଥ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉଥିଲା ।

(iii) ତଳି ପେଟର ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ମଝିରେ 0.75 ସେମି x 0.5 ସେମି ଆକାରର ଏବଂ ରକ୍ତ ଜମାଟ ବାନ୍ଧିଥିବା ପ୍ରାନ୍ତ ସହିତ କ୍ଷତ ।

(iv) ଛାତିର ମଧ୍ୟଭାଗର ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ 3cm x 2-1/2cm ଆବରଣ ସହିତ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ କ୍ଷତ, ଯେଉଁଥିରେ ରକ୍ତ ଜମାଟ ବାନ୍ଧିଛି । ଆଘାତ ସଂଖ୍ୟା 3 ଏବଂ 4 ଅନ୍ତର୍ଗତ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ସମୟରେ ଅନ୍ତନଳୀ ଉପରକୁ ଏବଂ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ଯାଇ ବକ୍ଷ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଏବଂ ବାମ ଫୁସଫୁସର ତଳ ଅଂଶକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବାର ପଥଟି ଥିଲା । ଆଘାତ ସଂଖ୍ୟା 3 ଏବଂ 4 ପରସ୍ପର ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରୁଛି । ପେଟ ଗହ୍ବର ଜମାଟ ବାନ୍ଧିଥିବା ରକ୍ତରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ଆଘାତ ସଂଖ୍ୟା 4 ଅନ୍ତର୍ଗତ ପଞ୍ଜରା ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା । ଆଘାତ ସଂଖ୍ୟା 3 ହେଉଛି ପ୍ରବେଶର କ୍ଷତ ଏବଂ ଆଘାତ

ନମ୍ବର 4 ହେଉଛି ପ୍ରସ୍ଥାନର କ୍ଷତ ଥିଲା । ସେହି ପଥ ସହିତ ଜମାଟ ବାନ୍ଧିଥିବା ରକ୍ତ ଥିଲା ।

(v) ଡାହାଣ ହାତର ତର୍ଜନୀ, ମଧ୍ୟମା ଏବଂ ଅନାମିକା ଆଙ୍ଗୁଠିର ଶେଷ 1/4ର କିଛି ଅଂଶ କ୍ଷତର ସୀମାରେଖା ସହିତ କଟା ହୋଇଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ସ୍ତର ଗୋଟିଏ ରେଖାରେ ଥିଲା । ରକ୍ତ ଜମାଟ ବାନ୍ଧିଥିଲା ।

(vi) ଡାହାଣ ଗୋଡ଼ର ବାହ୍ୟ ପୃଷ୍ଠରେ 0.75 ସେମି x 0.5 ସେମି ଓଲଟା ଏବଂ କଟା ହୋଇଥିବା ପ୍ରାନ୍ତ ସହିତ ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷତ । ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ସମୟରେ ତଳ ହାଡ଼ ଭାଙ୍ଗିଯାଇଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । କ୍ଷତରୁ ଏକ ଗୁଳି ବାହାର କରାଯାଇଥିଲା ଯାହାକୁ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା । ଜମାଟ ବାନ୍ଧିଥିବା ରକ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲା ।

(vii) ଓଲଟା ଏବଂ କଟା ହୋଇଥିବା କ୍ଷତବିକ୍ଷତ ସହିତ କ୍ଷତ ହୋଇଛି, ବାମ ଉପର ହାତର ବାହ୍ୟ ଏବଂ ମଧ୍ୟଭାଗରେ 0.75 ସେମି x 0.5 ସେମି ପରିମାପ ଏବଂ ରକ୍ତ ଜମାଟ ବାନ୍ଧିଛି । ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ସମୟରେ ତଳ ହାଡ଼ ଭାଙ୍ଗିଯାଇଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । କ୍ଷତରୁ ଏକ ଗୁଳି ବାହାର କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା ।

(viii) ବାମ ବାହୁର ବାହ୍ୟ ଏବଂ ମଧ୍ୟଭାଗରେ 10 ସେ. ମି. x 1-1/2 ସେ. ମି. ବାହ୍ୟ ପୃଷ୍ଠଭାଗର କ୍ଷତ ଆକାରରେ ତିର୍ଯକ ଦିଗରେ ରେଖା ହୋଇଥିବା କ୍ଷତ ।

ଡାକ୍ତରଙ୍କ ମତରେ, ଏକାଧିକ ଆଘାତ କାରଣରୁ ଆଘାତ ଏବଂ ରକ୍ତସ୍ରାବ ଯୋଗୁଁ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ସାଧାରଣ ପ୍ରକୃତିରେ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା । ଡାକ୍ତର ଯଶପାଲ ସିଂହ ମଧ୍ୟ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଆଘାତ ସଂଖ୍ୟା 3 ଏବଂ 4 ଗୋଟିଏ ଗୁଳିର କାରଣରୁ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଆଘାତ ସଂଖ୍ୟା 6 ଏବଂ 7 ଦୁଇଟି ଗୁଳିର କାରଣରୁ ହୋଇଛି । ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପରୀକ୍ଷା ସମୟରେ ମୃତ ଶରୀରରୁ ଦୁଇଟି ଗୁଳି MO- 1 ଏବଂ MO- 2 ବାହାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନୀତି ଦ୍ୱାରା ମେମୋ Ex. P-32 ମାଧ୍ୟମରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା । ପୋଲିସ ଦ୍ୱାରା ବିଭିନ୍ନ ତାରିଖରେ ଗିରଫ ହେବା ପରେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କଠାରୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା ।

ବାଦୀ ପକ୍ଷ ଡକ୍ଟର ଯଶପାଲ ସିଂ, PW1, ଡକ୍ଟର ଏ.ଏସ. ମାନ, PW2, ଶ୍ରୀ ଭୁପିନ୍ଦର ସିଂହ, PW3, ଶ୍ରୀ ସୁନ୍ଦର ସିଂହ, PW4, ସୋହନ ଲାଲ PW5, କାଶ୍ମୀର ଲାଲ, PW6, ଶ୍ରୀ ଜର୍ଣ୍ଣେଲ୍ ସିଂ, PW7, ଶ୍ରୀ ହରଚରଣ ସିଂହ, PW8 ଏବଂ ଶ୍ରୀ ରତନ ସିଂହ PW9ଙ୍କୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଥିଲେ । ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କିଛି ଶପଥପାଠ ଯାହାର ପ୍ରମାଣ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ସ୍ୱରୂପର ଥିଲା, ତାହାକୁ ପ୍ରମାଣରେ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ରେକର୍ଡରେ ରଖାଯାଇଥିଲା । ବାଦୀ ପକ୍ଷର ପ୍ରମାଣ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଧାରା 313 Cr. P.C. ଅନୁଯାୟୀ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆରୋପିତ ଅଭିଯୋଜନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ସମ୍ପୃକ୍ତି ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ । ତଥାପି, ସେମାନେ ପ୍ରତିରକ୍ଷାରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ନଥିଲେ ।

ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ସୁରଜିତ ସିଂଙ୍କୁ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 28 ରେ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇ ଦୋଷ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ :

> "ନ୍ୟାୟୋଚିତ ଭାବରେ ବିଜ୍ଞ ସରକାରୀ ଅଭିଯୋଜକ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଓକିଲମଣ୍ଡଳୀରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ଅପରାଧ ସହିତ ସୁରଜିତ ସିଂଙ୍କୁ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ରେକର୍ଡରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ । ସୁରଜିତ ସିଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ ଥିଲା ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ସହ-ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ସହିତ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରିଥିଲେ । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାକ୍ଷୀ ଥିଲେ ଦ୍ୱାରକା ଦାସ, ଯିଏ ଅଭିଯୋଜନକୁ ସମର୍ଥନ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ପ୍ରମାଣ ଅଭାବରୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସୁରଜିତ ସିଂଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ମାମଲା ବିଫଳ ହୋଇଛି । ଅଭିଯୁକ୍ତ ସୁରଜିତ ସିଂଙ୍କୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ।"

ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସତନାମ ସିଂହ, ସୁଖଦେବ ସିଂହ, ସୁଚା ସିଂହ, କୁଲୱନ୍ତ ସିଂହ ଏବଂ ଜାଗିର ସିଂଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 29 ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷମୁକ୍ତ ସହିତ ଜଡିତ :

ଏହି ମାମଲାରେ ସତନାମ ସିଂ, ସୁଖଦେବ ସିଂ, ସୁଚା ସିଂ, କୁଲବନ୍ତ ସିଂ ଏବଂ ଜାଗିର ସିଂ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇଥିଲା । ସୋହନ ଲାଲ (PW5)ଙ୍କ ଭାଇ କାଶ୍ମୀରୀ ଲାଲ (PW6)ଙ୍କ ବୟାନ ହେଉଛି ଯେ ସେ ଉପରୋକ୍ତ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାମ ବସତି ଆଡକୁ ଯାଉଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ । ଏହା ପରେ ଗୁଳି ଚଳାଇବାର ରିପୋର୍ଟ ଆସିଥିଲା ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାମ ବସତି

ମଧ୍ଯରୁ କ୍ଷେତ ଆଡକୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇ ଯାଉଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ କିନ୍ତୁ କେବଳ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିପାରିବି ନାହିଁ। ତେଣୁ ମୁଁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସତନାମ ସିଂ, ସୁଖଦେବ ସିଂ, ସୁଚା ସିଂ, କୁଲବନ୍ତ ସିଂ ଏବଂ ଜାଗିର ସିଂହଙ୍କୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରୁଛି।"

ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଜଗରୂପ ସିଂ ଏବଂ ହଜାରା ସିଂଙ୍କ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକରଣ, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 30 ରେ ଏହିପରି ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିଲା :

> "ସୋହନ ଲାଲ (PW5) ଶପଥ ଗ୍ରହଣ କରି ବିଚାର ସମୟରେ କହିଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜସବୀର ସିଂ ଗଣ୍ଡାସା ପ୍ରହାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ମୁକ୍ତିଆର ସିଂ ବନ୍ଧୁକ ଛଡ଼ାଇ ନେଇଥିଲେ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ବୟାନ Exh. P-23 ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଗରୂପ ସିଂହଙ୍କଠାରୁ ବନ୍ଧୁକଟି ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା ବନ୍ଧୁକଟି Exh. M.O. 3 ଯାହା ସୋହନ ଲାଲ (PW5)ଙ୍କ ଅନୁମତି ପତ୍ରପ୍ରାପ୍ତ ବନ୍ଧୁକ। ମୁକ୍ତିଆର ସିଂ ଘଟଣାସ୍ଥଳରୁ ବନ୍ଧୁକ ଛଡ଼ାଇ ନେଇଯାଇଥିବାରୁ, ଜଗରୂପ ସିଂ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତାର ଧାରା 411 ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର (I) ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧିକ ଭାବରେ ଦାୟୀ ରହିବେ। ଅଭିଯୁକ୍ତ ହଜାରା ସିଂଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରମାଣ ହେଉଛି ଯେ ତାଙ୍କୁ ଶ୍ରୀ ହରଚରଣ ସିଂ ସହାୟକ ଉପନିରୀକ୍ଷକ ଗିରଫ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ତଲାସରୁ ହାତବନ୍ଧୁକ ବାହାରିଥିଲା। 315 ଆୟତନ Exh.   M.O.4 ଏବଂ ଦୁଇଟି କାର୍ତ୍ରିଜ୍ Exh. M.O.5 ଏବଂ M.O. 6 ଯାହା ପାଇଁ ତାଙ୍କର କୌଣସି ଅନୁମତି ପତ୍ର ନଥିଲା। ଅଭିଯୁକ୍ତ ହଜାରା ସିଂଙ୍କୁ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 25 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାକୁ ପଡିବ।"

ଏହାପରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ବିଚାରପତି ଆବେଦନକାରୀ ମୁକ୍ତିଆର ସିଂ ଏବଂ ଜସବୀର ସିଂଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବାଦୀ ପକ୍ଷର ମାମଲାର ବିଚାର କରିବାକୁ ଆଗେଇ ଆସିଥିଲେ। ଏହି ସପକ୍ଷରେ ଆଲୋଚନା ରାୟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 31 ଏବଂ 32 ରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଯାହା ଏହିପରି ଦର୍ଶାଯାଇଛି :

> "ଘଟଣାସ୍ଥଳରୁ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା ଦୁଇଟି ଖାଲି ଜିନିଷ ଜସବୀର ସିଂଙ୍କ ହାତବନ୍ଧୁକରୁ ଏବଂ ଦୁଇଟି ଅଭିଯୁକ୍ତ ମୁକ୍ତିଆର ସିଂଙ୍କ ରିଭଲଭରରୁ ଗୁଳି ଚାଳନା କରାଯାଇଥିବା ଜଣାପଡିଛି। ସମାନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଭୁରା 1985 ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲା (ଅପରାଧିକ) 33ରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମାନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ

ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷ ମୁକ୍ତି କରିଥିବା ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ୍ କରିଥିଲେ ।

ଗିରଫ ହେବା ସମୟରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଯଶବୀର ସିଂ ଏବଂ ମୁକ୍ତିଆର ସିଂଙ୍କୁ ମୁହଁ ବନ୍ଦ ରଖିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ପରିଚୟ ପ୍ରଦର୍ଶନରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିଥିଲେ କାରଣ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଦୀ ପକ୍ଷର ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯାହା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ । ଉଭୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏକ ସୀମା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯଜପାଲଙ୍କ ଶରୀରରେ ମାରଣାସ୍ତ୍ରର ଆଘାତ ଥିଲା । ବନ୍ଧୁକ ଛଡ଼ାଇ ନେଇଯିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତାର ଧାରା 397 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 34 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧିକ ଦାୟୀ କରିବ ଏବଂ ସେମାନେ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟ ଦାୟୀ ହେବେ ।

ଏହି ନିଷ୍କର୍ଷଗୁଡ଼ିକୁ ରେକର୍ଡ କରିବା ପରେ, ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଉଭୟ ମୁକ୍ତିଆର ସିଂ ଏବଂ ଜସବୀର ସିଂ ଉଭୟଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଆମେ ବିଜ୍ଞ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଚାରପତିଙ୍କ ରାୟ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଛୁ ଏବଂ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଛୁ ଯେ ଏହା ସନ୍ତୋଷଜନକ ନୁହେଁ । ଉଭୟ ଦୋଷମୁକ୍ତି ଆଦେଶ ତଥା ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଆଦେଶ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଏପରିକି ବାଦୀ ପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ପ୍ରମାଣ କିମ୍ବା ଓକିଲମଣ୍ଡଳୀରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର ଏବଂ ଆଲୋଚନା ନକରି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପର ଠାଉରିଆ ଢଙ୍ଗରେ ଦିଆଯାଇଛି । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 1 ରୁ 23 ରେ ବିଭିନ୍ନ ତାରିଖରେ ବିଭିନ୍ନ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବା ସହିତ ମାମଲାର ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ସଂଗୃହୀତ ସାମଗ୍ରୀ, ସରକାରୀ ପକ୍ଷଙ୍କ ମାମଲା, ଡାକ୍ତରୀ ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥିଲେ । ଅନୁଚ୍ଛେଦ 24 ରେ ଏହା ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ନାମ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲା ଏବଂ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 25 ଏବଂ 26 ରେ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଥିଲା ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଧାରା 313 Cr. P.C. ଅନୁଯାୟୀ ପରୀକ୍ଷଣ କରାଯାଇଛି । ଉପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 28 ରୁ 32 ରେ ଦୋଷମୁକ୍ତି ଏବଂ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ଗୁରୁତର ହତ୍ୟା ମାମଲାର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା । ଏହା ଆଶା କରାଯାଉଥିଲା ଯେ ଏହା ପ୍ରମାଣଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବ ଏବଂ ଯାଞ୍ଚ କରିବ ଏବଂ ଓକିଲମଣ୍ଡଳୀରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ଉପସ୍ଥାପନାଗୁଡ଼ିକୁ

ବିଚାର କରିବା ପରେ ଉପଯୁକ୍ତ ନିଷ୍କର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିବ । ଆମେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ସନ୍ଦେହପୂର୍ଣ୍ଣ ରାୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଛୁ ଯେ ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 489/1985ରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରିବା କିମ୍ବା ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 434/1985ରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଏହାର କାରଣ କ'ଣ ଥିଲା । ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ନିରପେକ୍ଷ ବିଚାରର ସ୍ୱଷ୍ଟ ଆବଶ୍ୟକତା ଉପରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଠାରୁ ସର୍ବନିମ୍ନ ଆଶା କରାଯାଇଥିବା କଥା ହେଉଛି ବିଭିନ୍ନ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ଓକିଲମଣ୍ଡଳୀଙ୍କର ସମ୍ବୋଧିତ ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା, ବିଚାର କରିବା ଏବଂ ଆଲୋଚନା କରିବା । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏପରି କରିନାହାନ୍ତି । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏହାର ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ଡାକ୍ତରୀ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ବ୍ୟତୀତ ବିଚାରରେ ବିଭିନ୍ନ ସାକ୍ଷୀ କ'ଣ ବୟାନ ଦେଇଥିଲେ ସେ ବିଷୟରେ ରାୟରେ କୌଣସି ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଏବଂ ପ୍ରତିପକ୍ଷରୁ ଏହା ସମ୍ମୁଖରେ କ'ଣ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ରାୟ ପ୍ରକାଶ କରେ ନାହିଁ । ରାୟ ଏତେ ପ୍ରଭାବହୀନ ଯେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଟି କିପରି ପହଞ୍ଚିଲା ସେ ବିଷୟରେ ଆମେ ପ୍ରଶଂସା କରିବାରେ ଅସମର୍ଥ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ବାସ୍ତବରେ କହୁଛି ଯେ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏହା କୌଣସି ରାୟ ନୁହେଁ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଧାରା 354 (1) (b) ଫୌଜଦାରୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଆବଶ୍ୟକତା ବିଷୟରେ ଆନନ୍ଦର ସହିତ ଅନଭିଜ୍ଞ ଥିବା ପରି ମନେହୁଏ । ଯେହେତୁ, ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଥିଲା, ତେଣୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ 'ନିଷ୍ପତ୍ତି' କେଉଁ ଆଧାରରେ ଆଧାରିତ ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଓକିଲମଣ୍ଡଳୀରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଉପସ୍ଥାପନା ନଥିଭୁକ୍ତ କରିବା ସହିତ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପ୍ରମାଣର ଅତି ସର୍ବନିମ୍ନ ଜରୁରୀ ଅଂଶଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃ ଉତ୍ପନ୍ନ ଏବଂ ଆଲୋଚନା କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା । ଏକ 'ନିଷ୍ପତ୍ତି' ର ଅର୍ଥ କେବଳ 'ନିର୍ଣ୍ଣୟ' ନୁହେଁ - ଏହା "ନିର୍ଣ୍ଣୟ" ରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଆଧାର ଗଠନ କରୁଥିବା କାରଣଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟରେ କେବଳ "ନିର୍ଣ୍ଣୟ" ଏବଂ ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ତେଣୁ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ନୂତନ ରାୟ ଲେଖି ଏହାର ନୂତନ ନିଷ୍କର୍ଷ ପାଇଁ ମାମଲାକୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଆମେ ଏହି ତଥ୍ୟ ପ୍ରତି ସଚେତନ ଯେ ଏହି ଘଟଣା ଏକ ଦଶନ୍ଧିରୁ ଅଧିକ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ଘଟିଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରାୟ ୨ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ପ୍ରକାରେ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ତାହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି,

ରେକର୍ଡରେ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଆଧାରରେ ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ଶୁଣାଣିର ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପରେ, ଏକ ନୂତନ ରାୟ ଲେଖିବା ପାଇଁ ମାମଲାକୁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଇବା ଆମ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ମନେ ହେଉଛି । ଆମେ ନିଜେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦୋଷ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରମାଣ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିପାରିଥାନ୍ତେ କିନ୍ତୁ ଆମର ମତ ଯେ ଆମର ଏପରି କରିବା ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷକୁ ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ପହଞ୍ଚିପାରେ କାରଣ ଏହା ସମ୍ପୃକ୍ତ ପକ୍ଷକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ କରିବାର ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବ । ତେଣୁ, ଆମେ ଆବେଦନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ରାୟକୁ ବାତିଲ କରିବା ପରେ, ଉପରୋକ୍ତ ଆମ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରେ ମାମଲାକୁ ନୂତନ ସମାଧାନ ପାଇଁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଇବା ଉଚିତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିଛୁ ।

19.7.1990 ତାରିଖରେ ବିଜ୍ଞ ବିଚାରପତିଙ୍କ ପ୍ରକୋଷ୍ଠରେ ଏକ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀ ମୁକ୍ତିଆର ସିଂ ଏବଂ ଜସବୀର ସିଂଙ୍କୁ ଜାମିନରେ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆମେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ମାମଲାର ନୂତନ ଶୁଣାଣି ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଜାମିନକୁ ବାତିଲ କରିବା ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁନାହୁଁ କିନ୍ତୁ ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ଯେ ମାମଲାର ଶୁଣାଣି ସମୟରେ ସେମାନେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବେ ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ହେପାଜତକୁ ପଠାଇ ଦିଆଯିବ । ଯଦି ସେମାନେ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଶୁଣାଣି ସମୟରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ହାଜର ନ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଜାମିନ ବାତିଲ ହେବ ଏବଂ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣାଣି ଶେଷ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ହେପାଜତକୁ ନିଆଯିବ । ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 489/85 ରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ମାମଲାର ଶୁଣାଣି ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବେ ଏବଂ ମାମଲାର ଶୁଣାଣି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାମିନରେ ରହିବେ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରି ଅନୁପସ୍ଥିତିର ପରିଣାମ ସ୍ୱରୂପ ତାଙ୍କର ଜାମିନ ବାତିଲ ହେବ ଏବଂ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣାଣି ଶେଷ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ହେପାଜତରେ ରଖାଯିବ । ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେକୌଣସି ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ହୋଇଥିବା ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଏବଂ ବିଚାର ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ ବିଚାର ସମୟରେ ଅଟକ ରଖାଯାଇଥିବା ସମୟକୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଅବଧି ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯିବ ।

ଯେହେତୁ ଏହା ଏକ ପୁରୁଣା ମାମଲା, ଆମେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ(ବିଚାରପତି, ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟାଳୟ, (ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଧୀଶ)-ଫିରୋଜପୁର)ଙ୍କୁ ଏହି ମାମଲାର ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଏକ ଶୀଘ୍ର ତାରିଖ ସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଏବଂ ଏହି ଆଦେଶ ଜାରି ହେବାର ତାରିଖରୁ ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଗୁଣବତ୍ତା ଆଧାରରେ ଏହାକୁ ଯଥାଶୀଘ୍ର ସମାଧାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛୁ ।

ଯେହେତୁ, ଆମେ ଆମ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ମନ୍ତବ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଏକ ନୂତନ ରାୟ ଲେଖିବା ପାଇଁ ମାମଲାକୁ ପୁନଃପ୍ରେରିତ କରୁଛୁ, ଆମେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛୁ ଯେ ଆମେ ମାମଲାର ଗୁଣବତ୍ତା ବିଷୟରେ କୌଣସି ମତାମତ ପ୍ରକାଶ କରିନାହୁଁ ଏବଂ ଏଠାରେ ଆମ ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଥିବା କୌଣସି ବକ୍ତବ୍ୟକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କିମ୍ବା ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ମାମଲାର ଗୁଣବତ୍ତା ବିଷୟରେ କୌଣସି ମତାମତ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ୟୁ. ଆର୍.

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।